

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Victor Potlog, în numele inculpatului Belinschi Vladislav Leonid și inculpatul Bulbaș Vasile Tudor, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Bulbaș Vasile Tudor, născut la 20 octombrie 1991, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Vaslui, 15,

Belinschi Vladislav Leonid, născut la 20 septembrie 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Podul Înalt, 8/1, ap.33.

1. *Examinat în prima instanță: 04.07.2012-18.12.2012*

2. *Examinat în instanța de apel: 26.01.2013-07.05.2013*

3. *Examinat în instanța de recurs: 17.09.2013-13.11.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2012, Bulbaș V.T. și Belinschi V.L. au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, fiecare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Bulbaș V.T. și Belinschi V.L. în beneficiul lui Cerici Radu prejudiciul moral în mărime a cîte 5000 lei fiecare, iar în partea prejudiciului material acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței, la 08 noiembrie 2011, în jurul orei 23.00, Bulbaș V.T. împreună și în comun acord cu Belinschi V.L. și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, aflîndu-se în mun. Chișinău, str. M. Dragan 28, pe teritoriul adiacent barului "Stuhărie", din intenții huliganice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încalcînd grosolan ordinea publică, adică regulile sociale și morale de convețuire, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, i-au aplicat cet. Cerici R., lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului. Acțiunile acestora fiind curmate de către agenții de securitate a localului.

Tot ei, în continuarea acțiunilor huliganice, au blocat ușile automobilului de serviciu al cet. Cerici R., de model Dacia Logan cu n/î CPI 989 și au început să lovească în autovehicol. Astfel, cet. Cerici R. a fost nevoit să pornească automobilul pentru a se ascunde de agresori. În continuîrea acțiunilor sale criminale și dorind prelungirea acestora exprimate prin încălcarea ordinii publice, au urcat în automobilul de model "Mercedes Sprinter" cu n/î BLCV 056 și urmărindu-l pe cet. Cerici R., la intersecția str. Vărzaru-Buzescu au tamponat automobilul ultimului, deteriorînd geamul automobilului în care se afla partea vătămată, l-au scos forțat din automobil și i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului. În rezultatul

acțiunilor violente lui Cerici R., în conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 3082/D din 23 noiembrie 2011, i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpaților Bulbaș V.T. și Belinschi V.L., au fost calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În motivarea apelului s-a invocat blândețea pedepsei aplicate, din motivul neatingerii scopului prevăzut de art. 61 CP.

3.1 Sentința a fost contestată și de către avocatul Chitroacă T. în numele inculpatului Bulbaș V.T., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea potrivit modului stabilit pentru prima instanță a unei noi hotărâri de achitare, invocând:

- procurorul a încălcat prevederile art. 283 CPP, în situația în care în cursul urmăririi penale au apărut temeieri pentru schimbarea sau completarea învinuirii, acesta urma să înainteze o nouă învinuire;

- instanța a pus la baza sentinței probe care nu au fost cercetate în ședința de judecată;

- acuzarea în discursul său nu s-a referit la nici o probă care ar confirma învinuirea inculpatului Bulbaș V.T.;

- instanța de judecată a pronunțat integral sentința de condamnare, prin ce a încălcat prevederile art. 384 CPP;

- materialele cauzei confirmă faptul că inculpații nu au participat la conflictul din 08.11.2011;

- declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și contravin probelor prezentate de acuzare și a circumstanțelor obiective.

3.2 Sentința a fost contestată și de către avocatul Potlog V. în numele inculpatului Belinschi V.L., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea potrivit modului stabilit pentru prima instanță a unei noi hotărâri de achitare, invocând argumente identice, cu cele din apelul apărătorului Chitroacă T, descrise în pct. 3.1 al prezentei decizii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2013, au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele penale în raport cu argumentele invocate, consideră apelurile declarate ca nefondate și pasibile de a fi respinse.

Analizând și verificând probele pe caz din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de al coroborării lor, instanța de apel a indicat incontestabil prezența vinovăției lui Bulbaș V.T. și Belinschi V.L. în comiterea infracțiunii prevăzute de pe art. 287 alin. (2) lit. b) CP și anume „huliganismul, adică acțiuni intenționate ce încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie săvârșită de mai multe persoane”.

Instanța de apel a conchis că nu și-a găsit confirmare argumentul apelanților referitor la faptul că partea vătămată era în stare de ebrietate, agresiv, le-a accidentat automobilul și ei au fost nevoiți să-i spargă geamul și să-1 scoată afară, din considerentele că contravin probelor prezentate și circumstanțelor obiective ale cauzei, în special declarațiilor martorilor care erau la fața locului și care au confirmat faptul că partea vătămată era lovită, și-a pierdut cunoștința, și inculpații în mod forțat i-au spart geamul. Mai mult ca atât, declarațiile inculpaților sunt contradictorii, menționând că au fost nevoiți să spargă geamul automobilului părții vătămate, ca mai apoi Bulbaș V.T să menționeze că 1-a spart întâmplător cu cotul mâinii.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a încălcat, la examinarea cauzei prevederile art. 384 CPP, deoarece sentința se bazează doar pe acele probe care au fost prezentate de părți și cercetate în cadrul judecării cauzei, martorii audiați la urmărirea penală, declarațiile cărora au fost puse la baza sentinței de condamnare, au fost audiați nemijlocit și în cadrul ședinței de judecată, cu respectarea normelor legale, cu avertizare de răspundere penală, fapt ce nu pune la îndoială veridicitatea acestora.

Cât ține de apelul acuzatorului de stat, în latura pedepsei, instanța de apel l-a considerat nefondat și pasibil de a fi respins, deoarece potrivit prevederilor art. 61 CP, scopul pedepsei penale este restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât de inculpați cât și de către alte persoane. Aplicarea pedepsei penale are drept scop conștientizarea de către inculpat a celor comise, reîntoarcerea și reîncadrarea acestuia în societate, inculpatul urmează să fie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai astfel el va putea evita aplicarea față de sine a altor pedepse penale.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită este una legală, în limitele legii și corespunde personalității inculpaților. La aplicarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de multiple date privind personalitatea lor, de circumstanțele care agravează și atenuază pedeapsa, efectele lor prevăzute de art. 76-78 CP. Astfel, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile menționate, stabilindu-le o pedeapsă legală, care va duce la corectarea și reeducarea lor.

5. Hotărârile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs de către avocatul Potlog V. în numele inculpatului Belinschi V.L., care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că:

- procurorul a încălcat prevederile art. 283 CPP, în situația în care în cursul urmăririi penale au apărut temeuri pentru schimbarea sau completarea învinuirii, acesta urma să înainteze o nouă învinuire;
- instanța a pus la baza sentinței probe care nu au fost cercetate în ședința de judecată;
- probele pe caz dovedesc neparticiparea inculpaților la conflict;
- declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și contravin probelor prezentate de acuzare și a circumstanțelor obiective.

5.1 Hotărârile adoptate pe caz sunt contestate și de către inculpatul Bulbaș V.T., care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocându-se temeuri identice cu cele invocate în recursul avocatul Potlog V., descrise în pct. 5 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așa cum rezultă din verificarea actelor dosarului, instanța de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în ședințele de judecată, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpaților Bulbaș V.T. și Belinschi V.L. și încadrarea juridică a faptelor comise de către aceștea în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru ce s-a dispus condamnarea lor.

Examinând hotărârile atacate în baza criticilor formulate, Colegiul constată neîntemeiate recursurile declarate, conform considerentelor ce se vor dezvolta:

Mai întâi, este de menționat că toate argumentele invocate de recurenți au fost invocate și în instanța de apel, ca urmare fiind examinate detaliat de instanța de apel.

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a reținut că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare probe la care au avut acces părțile procesului penal, iar motivele invocate de inculpați și apărătorii acestora, cât privește nevinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate, au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Instanța de apel just a constatat că declarațiile inculpaților privind nevinovăția lor în cele incriminate, nu coroborează și nu se completează cu materialele cauzei, ba mai mult vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate, martorilor Cebotari Sofia, Golban Natalia, Borșci Svetlana, Arsenii Galina, Arsenii Natalia, Sînchetru Vitalie, Ivanovici Vladimir, Chiu Dumitru, Arsenii Alexandru, Gusan Radu.

Astfel, instanța de apel corect a concluzionat că nu are motive de a pune la îndoială cele declarate de partea vătămată și martori, în situația în care declarațiile lor sunt consecutive, au o succesiune logică și sunt confirmate inclusiv prin: plângerea cet. Cerici R. din 18.11.2011; informația serviciului 902 cu nr. 10802 din 08.11.2011; informația serviciului 903 cu nr. 10806 din 09.11.2011; procesul verbal de confruntare între Cerici R. și Belinschi V.L.; procesul de confruntare între Cerici R. și Bulbaș V.T.; procesul verbal de confruntare între Cerici R. și Gusan R.; procesul-verbal de ridicare întocmit în baza ordonanței respective din 10.04.2012; raportul de expertiză medico-legală nr. 3082/D din 23.11.2011.

Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinentei, concludenței, și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, în opinia instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe deplin dovedită.

Așadar, instanța de apel întemeiată a menționat că acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în dispoziția art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece probele la care face trimitere instanța de fond și puse la baza sentinței, sunt certe pentru a face concluzie incontestabilă că acțiunile ilegale ale inculpaților sunt în legătură cauzală cu acțiunile de înjosire, prin cuvintele necenzurate adresate părții vătămate, încălcarea ordinii publice și tulburarea liniștii publice.

Deasemenea, totalitatea probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de judecată dovedesc cu certitudine încălcarea grosolană de către inculpați a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect, necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare, exprimată prin înjosire a onoarei și demnității părții vătămate, prin încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice.

Colegiul atestă că concluzia instanței de apel cu referire la prezența intenției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este una întemeiată, deoarece aceasta este confirmată prin șirul de probe enumerat mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și în materialele cauzei, care ar trezi dubii, nu au fost reținute, ceea ce dovedește faptul că în situația dată, nu sunt întrunite condițiile necesare pentru achitarea inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, argumentele aduse de către avocați în interesele inculpaților în apelurile lor au făcut obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmarea, sentința fiind una legală motivată și întemeiată.

Astfel, Colegiul constată că instanța de apel, invocând Jurisprudența CEDO (*Garcia Ruis v. Spania*, *Helle v. Finlanda*), corect a statuat că argumentele invocate în apel au constituit deja obiectul de examinare în instanța de fond, care s-a pronunțat asupra acestora, adoptând o hotărâre legală, întemeiată și motivată, de aceea, instanța de apel întemeiată și-a însușit argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, amplu prezentate în hotărârea atacată, nefiind necesară reluarea acestora, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

În același context, Colegiul menționează că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument în parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

Colegiul specifică că nu și-a găsit confirmare motivul de critică, cu privire la necercetarea în ședința de judecată a probelor, deoarece în ședința instanței de fond la etapa finisării cercetării judecătorești inculpații și apărătorii acestora au declarat că „completări nu au” (f.d. 47 v.2), iar în instanța de apel nu a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță, solicitând doar „verificarea probelor din dosar” (f.d.99 v.2).

În ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de către recurenți, privind încălcarea prevederilor art. 283 Cod de procedură penală, Colegiul constată că acesta este

neîntemeiat, din motivul că analizând fapta descrisă în actul învinuirii și fapta constatată de instanțele de judecată, se evidențiază că esența faptei este una și aceeași, iar necoincidența totală a acestora nu poate constitui temei pentru a desființa o hotărâre judecătorească. Astfel, în cazul supus judecării nu este prezentă situația în care au apărut temeuri pentru schimbarea sau completarea învinuirii, și ca urmare înaintarea unei noi învinuiri.

În recursurile ordinare declarate, hotărârile recurate sunt criticate, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 8) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărâre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu este incident în cauză, conform căruia, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Însă, aceste temeuri nu sunt prezente la examinarea recursurilor în cauză, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

De asemenea, Colegiul reține că în recursurile declarate este criticată aprecierea incorectă și unilaterală de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, cea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul conchide că temeurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Victor Potlog, în numele inculpatului Belinschi Vladislav Leonid și inculpatul Bulbaș Vasile Tudor, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2013, în cauza penală în privința lui **Belinschi Vladislav Leonid și Bulbaș Vasile Tudor**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă